

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10Er/835/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7809209548
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7809209548.2

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v exekučnej veci na návrh oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti povinnému: G. M., U.. XX.XX.XXXX, R. R. XXX, XXX XX R., zast. Mgr. Ivica Štigitz, advokátka, Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, IČO: 42 324 017, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o vymoženie 434,18 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu vyhlasuje za neprípustnú.
- II. Exekúciu zastavuje.
- III. Súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznáva.
- IV. Zaväzuje oprávneného zaplatiť povinnému trovy konania vo výške 80,76 Eur platbou u právneho zástupcu povinného, do 15 dní od doručenia tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Poverením č. 5808 025305 * zo dňa 20.01.2010 poveril Okresný súd Rožňava súdneho exekútora vykonaním exekúcie oprávneného proti povinnému na vymoženie 434,18 Eur istiny s príslušenstvom a trov exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu zriadeného pri SLOVENSKEJ HOSPODÁRSKEJ KOMORE, s.r.o., sp. zn. EP 70160/09 zo dňa 22.07.2009.

2. Dňa 24.05.2017 povinná doručila tunajšiemu súdu návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie zo dňa 23.05.2017, v ktorom žiadala, aby súd exekúciu podľa ust. § 58 ods. 1 v spojení s ust. § 57 ods. 1 písm g) Exekučného poriadku zastavil v celom rozsahu, priznal povinnej právo na náhradu trov exekučného konania a do rozhodnutia o zastavení exekúcie povolil odklad exekúcie.

3. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v texte ďalej len ako „CSP“).

4. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"), podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví, podľa § 161 ods. 3 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

5. Podľa ustanovenia § 36 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení (ďalej len „Exekučný poriadok v platnom znení“),

exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

6. Podľa ustanovenia § 243b ods. 1 Exekučného poriadku v platnom znení, exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak.

7. Podľa ustanovenia § 243b ods. 2 Exekučného poriadku v platnom znení, ustanovenia § 36 ods. 8 až 13, § 46 ods. 3 až 7 a § 60 ods. 2 sa použijú aj na konania začaté pred 1. novembrom 2013.

8. Podľa ustanovenia § 243b ods. 3 Exekučného poriadku v platnom znení, o odvolaní proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57, ktoré bolo podané pred 1. novembrom 2013, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013; to neplatí, ak ide o odvolanie podané proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, o ktorom doposiaľ nerozhodol sudca.

9. Podľa ustanovenia § 54b ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní v platnom znení“), ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

10. V danom prípade sa exekučné konanie začalo dňa 01.12.2009, súd teda pri svojom rozhodovaní postupoval podľa Exekučného poriadku v znení platnom do 31. októbra 2013 a v rozsahu citovaného ustanovenia § 243b ods. 1 Exekučného poriadku v platnom znení podľa Exekučného poriadku v platnom znení. (ďalej len „Exekučný poriadok“).

11. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, je tuzemský rozhodcovský rozsudok, rozhodcovský rozsudok vydaný na území Slovenskej republiky.

12. Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 až 3 zákona o rozhodcovskom konaní:

(1) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov 16) na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

(2) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

(3) Proti rozhodnutiu súdu podľa odsekov 1 a 2 je prípustný opravný prostriedok.

13. Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom do 31. októbra 2013 (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

14. Súd v priebehu konania z pripojených listinných dôkazov, najmä rozhodcovského rozsudku, predloženej Zmluvy o úvere a Obchodných podmienok úverových produktov verzia 2/2006, zistil nasledovné:

15. Medzi účastníkmi bola dňa 31.08.2004 uzatvorená Zmluva o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 2010667 (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej oprávnený poskytol povinnej úver vo výške 497,91 Eur (15.000,00 Sk). Poskytnutý úver sa povinná zaviazala splatiť v 24 mesačných splátkach po 28,55 Eur (860,00 Sk). Bod VII. písm. n) Všeobecných obchodných podmienok - Záverečné ustanovenia zmluvy o úvere, upravuje Rozhodné právo a súdnu príslušnosť (ďalej len „Obchodné podmienky“) - rozhodcovskú doložku tak, že:

„Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy a v súvislosti s ňou budú riešené rozhodcovským súdom Slovenskej hospodárskej komory jediným rozhodcom, v súlade so Štatútom a Rokovacím poriadkom tohto súdu. Strany sa zaväzujú podrobiť rozhodnutiu tohto súdu, ktoré je pre obe zmluvné strany konečné, záväzné a vykonateľné. Strany berú na vedomie, že sú povinné splniť všetky povinnosti uložené v rozhodcovskom rozsudku a to v lehotách v ňom uvedených. Strany berú ďalej na vedomie, že v prípade, ak povinnosť uloženú v rozhodcovskom rozsudku dobrovoľne nesplnia, podlieha tento rozhodcovský rozsudok výkonu rozhodnutia.“

16. Nakoľko povinná neplnila riadne a včas svoje povinnosti zo Zmluvy o úvere a bola v omeškaní so splácaním úveru, oprávnený podal v zmysle bodu VII. písm. n) obchodných podmienok - Záverečné ustanovenia, žalobu na rozhodcovský súd.

17. V rámci prístupového procesu Slovenskej republiky do Európskej únie bol v Slovenskej republike prijatý zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý upravuje podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojený s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

18. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), sa spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

19. Podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

21. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

24. Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

26. Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Je nesporné, že Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko povinná vystupovala v danom prípade pri podpise zmluvy ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, zatiaľ čo oprávnený konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ, pričom išlo o formulárovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vpisujú iba meniace sa údaje, a teda jej obsah nemohol povinný podstatným spôsobom meniť, respektíve ovplyvniť. Ide o osobitný druh zmluvy, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať jej obsah, bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzavrela. Zmluvnými stranami sú dodávateľ, oprávnený, (pôvodne oprávneným bola spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorej predmetom činnosti bolo aj poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom) koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd považuje za preukázané, že povinný má v danom vzťahu vzniknutom z uzavretej Zmluvy o úvere postavenie spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené a tiež so zreteľom na skutočnosť, že hoci ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere výslovne neuvádzalo zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, v zmysle v tom čase platného ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. treba za spotrebiteľskú zmluvu považovať každú zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ako aj s ohľadom na povahu zmluvných strán, súd ustálil, že v danom prípade došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Za tohto stavu, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je vo vzťahu k zmluve o úvere Obchodný zákonník, je potom nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (napríklad uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.09.2014, sp. zn. 6Co/139/2013). To znamená, že jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, predmetná Zmluva o úvere musí mať aj náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch. Prípadná klauzula o aplikácii Obchodného zákonníka, alebo označenie Zmluvy o úvere ako absolútneho obchodu podľa Obchodného zákonníka teda nie je žiadnou prekážkou na aplikáciu všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, medzi ktoré patria aj ustanovenia § 52 a nasledujúce, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

28. Pri posudzovaní veci sa veriteľ (oprávnený) úveru nemôže zbaviť povinnosti učiniť zadosť aj ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom dôvodom zbavujúcim ho tejto povinnosti nemôže byť to, že v rámci poskytovania úveru je len poskytovateľom peňažných prostriedkov (a nie aj tovaru alebo služieb majúcich sa takto obstarat') a ani to, že v Zmluve o úvere neuvedie účel, za ktorým sa úver poskytuje. Aj za použitia všeobecného interpretačného ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa spotrebiteľských zmlúv, je totiž namieste pri pochybnostiach o obsahu zmlúv výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, čím treba podľa názoru súdu dospieť k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. iný, a teda nespotebiteľský úver majúci sa takto riadiť výlučne úpravou v zmluve a Obchodnom zákonníku), čiže veriteľa (oprávneného).

29. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať, a naopak, ktoré v nej nesmú byť, tzv. neprijateľné podmienky na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom tzv. spotrebiteľského práva. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú Občiansky zákonník zaručuje spotrebiteľom, odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať *ex offio* nekalý charakter zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom.

30. Návrh spotrebiteľskej zmluvy, Zmluvy o úvere, je aj v danom prípade pripravený na predtlačenom tlačive, do ktorého sa len vpisujú požadované údaje. Spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy o úvere; nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu ako celku.

31. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t. j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu je možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje, alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, nápravy už prijatého plnenia alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Vzhľadom na obsah § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je potrebné prijať záver, že neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával.

32. Ochrana, ktorú Občiansky zákonník poskytuje spotrebiteľom, umožňuje aj exekučnému súdu preskúmať spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku aj vtedy, ak spotrebiteľ nenamieta nekalý charakter tejto podmienky, pretože buď nepozná svoje práva, alebo je odradený ich uplatniť z dôvodu nákladov, ktoré by súdne konanie predstavovalo. Neplatnosť takejto podmienky však nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pokiaľ túto podmienku možno oddeliť od ostatných náležitostí zmluvy.

33. Praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná v bode VII. písm. n) Obchodných podmienok - Záverečné ustanovenia je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Znenie rozhodcovskej doložky odporuje zneniu zákonného ustanovenia. Uvedené potvrdzuje i množstvo exekučných vecí s obdobným skutkovým základom vedených na tunajšom súde, kde exekúcie s totožným oprávneným sú vykonávané na základe exekučného titulu, ktorým sú takmer výlučne rozhodcovské rozsudky.

34. Súd v danom prípade nemá pochybnosť o tom, že ustanovenie bodu VII. písm. n) Obchodných podmienok - Záverečné ustanovenia, uzatvorenej Zmluvy o úvere je v rozpore so znením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné, na čo musí súd prihliadať z úradnej povinnosti (ex officio).

35. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

36. Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

37. Podľa ustanovenia § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

38. Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

39. Keďže právomoc Rozhodcovského súdu zriadeného pri SLOVENSKEJ HOSPODÁRSKEJ KOMORE, s.r.o., na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, exekučný súd vzhľadom na uvedené skutočnosti po preskúmaní exekučného titulu dospel k názoru, že tento je vydaný v rozpore so zákonom, a teda exekúcia vedená na jeho základe je neprípustná, a preto ju v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g) v spojení s ustanovením § 57 ods. 2 a ustanovením § 58 ods. 1 Exekučného poriadku vyhlásil za neprípustnú a zastavil.

40. Podľa ustanovenia § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

41. Podľa ustanovenia § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena súdneho exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonávaní exekúcie (§196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

42. Podľa ustanovenia § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

43. Podľa ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

44. Pokiaľ ide o trovy exekúcie, tie v predmetnej veci znáša oprávnený, keďže návrhom na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia, ktoré sa nestalo vykonateľným, zaviniť zastavenie exekúcie. Povinný si prostredníctvom svojho zástupcu, podaním zo dňa 14.08.2018 uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 84,48 Eur za dva úkony právnej služby (2x 33,40 Eur + 2x režijný paušál 8,84 Eur), ktoré neboli vyčíslené správne. Súd priznal povinnému trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 80,76 Eur za dva úkony (2x 31,54 Eur + 2 x režijný paušál vo výške 8,84 Eur) tak, ako je uvedené vo výroku IV. tohto uznesenia. Súdny exekútor v podaní zo dňa 20.06.2018 uviedol, že si náhradu trov exekúcie neuplatňuje, a tak rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku I.a II. je prípustné odvolanie, podáva sa v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak účastník konania (oprávnený alebo povinný) nesplní povinnosť uloženú týmto uznesením, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Proti výroku III. a IV. nie je prípustné odvolanie.